

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019 și a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Gula Petru XXXXXXXXXXXX, născut la XXXXXXXX, originar din s. XXXX și domiciliat în mun. XXXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 13.01.2016 – 28.06.2018

instanța de apel: 07.08.2018 – 20.02.2019

instanța de recurs ordinar: 17.05.2019 – 23.01.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 iunie 2018, Gula Petru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod Penal și în baza acestei Legi i s-a aplicat pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art.90 Cod penal, lui Gula Petru s-a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoarea pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani, punându-i neexecutarea pedepsei stabilite, dacă în acest termen de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost respinsă acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate Boz Ludmila, Golobciuc Anatolie și Buzichevici Victor privind încasarea de la inculpat a prejudiciului material.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: Gula Petru, fiind administrator al SRL „Naxin”, care reprezintă o agenție de imobil și consulting și funcționează din 15.03.1994, și folosindu-se în legătură cu acest fapt de încrederea și bunăvoință deosebită din partea întreprinzătorilor mun. Bălți, sub pretextul de împrumut pentru dezvoltarea activității de întreprinzător a SRL „Naxin”, intenționat, știind cu certitudinea despre existența datoriilor neachitate pe creditul personal față de SRL „Prime Capital” din 20.04.2012, în suma de 41 000 de dolari SUA, și despre lipsa surselor personale pentru restituirea ulterioară a datoriei pe parcursul termenului de două săptămâni stipulat de către dânsul, cu scopul cauzării de daune materiale proprietarului fără indiciile de însușire, în decembrie anului 2012, prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit de la cet. Ludmila Boz (administrator al SRL „DAAC- Olimp”) bani în sumă de 11 500 Euro (conform cursului oficial al BNM, constituia 183 962,05 de lei), pe care le-a cheltuit pentru necesitățile personale, prin ce i-a cauzat părții vătămate prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Tot el, fiind administrator al SRL „Naxin”, care reprezintă o agenție de imobil și consulting și funcționează din 15.03.1994, și folosindu-se în legătură cu acest fapt de încrederea și bunăvoință deosebită din partea întreprinzătorilor mun. Bălți, sub pretextul de împrumut pentru dezvoltarea activității de întreprinzător a SRL „Naxin”, intenționat, știind cu certitudinea despre existența datoriilor neachitate pe creditul personal față de SRL „Prime Capital” din 20.04.2012, în suma de 41 000 de dolari SUA, și despre lipsa surselor personale pentru restituirea ulterioară a datoriei pe parcursul termenului de 2 luni, indicat de către dânsul în recipisa, cu scopul cauzării de daune materiale proprietarului fără indicele de însușire, la 01.06.2013, prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit de la Anatolie Golobciuc (deținătorul patentei de întreprinzător seria AB №142491 pentru următorul gen de activitate: „desfășurarea comerțului cu amănuntul de pe teighele în locuri autorizate de către autoritățile administrației publice locale”) bani în sumă de 13 500 dolari SUA (conform cursului oficial al BNM, constituie 168 960,6 de lei), pe care le-a cheltuit pentru necesitățile personale, prin ce i-a cauzat părții vătămate prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Tot el, fiind administrator al SRL „Naxin”, care reprezintă o agenție de imobil și consulting și funcționează din 15.03.1994, și folosindu-se în legătură cu acest fapt de încrederea și bunăvoință deosebită din partea întreprinzătorilor mun. Bălți, sub pretextul de împrumut pentru dezvoltarea activității de întreprinzător a SRL „Naxin”, intenționat, știind cu certitudinea despre existența datoriilor neachitate pe creditul personal față de SRL „Prime Capital” din 20.04.2012 în suma de 41 000 de dolari SUA, și despre

lipsa surselor personale pentru restituirea ulterioară a datoriei pe discursul termenului de 2 luni, indicat de către dânsul în contractul №108 din 15.01.2014, cu scopul cauzării de daune materiale proprietarului fără indiciile de însușire, la 14.01.2014 prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit de la Victor Buzichevici (administrator al SRL „Viser Computers”) bani în sumă de 330 000 lei, pe re le-a cheltuit pentru necesitățile personale, prin ce i-a cauzat părții vătămate prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

În total cet. Gula Petru a cauzat daune materiale în sumă de 682 922,65 ce conform art. 126 Cod penal constituie proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea inculpatului din lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul Gligor Vadim a menționat că:

- acuzarea și prima instanță au neglijat în totalmente prevederile art. 52 Cod penal. Astfel, conform rechizitoriului, fapt reținut de către prima instanță, lui Gula Petru i s-a incriminat faptul că, a săvârșit cauzarea de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere dacă fapta nu constituie o însușire în proporții deosebit de mari - infracțiune prevăzută de art. 196 alin.(4) Cod penal. În ipoteza infracțiunii prevăzută de art. 196 Cod penal, făptuitorul nu obține în posesie bunuri concrete ale victimei, deoarece, altfel ar nimeri sub incidența art. 190 Cod penal, el se eschivează în mod fraudulos să-i transmită victimei bunurile care i se vin, ori, se folosește de aceste bunuri în detrimentul victimei. Altfel spus, sub aspectul laturii obiective, distincția principală dintre infracțiunea specificată la art. 196 Cod penal și infracțiunea de escrocherie constă în mecanismul de cauzare a daunei materiale: în cazul escrocheriei masa patrimonială a victimei diminuată în aceeași proporție în care sporește masa patrimonială a făptuitorului, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, masa patrimonială a victimei nu sporește în proporții pe care o exprimă eschivarea făptuitorului de ași exercita obligațiile pecuniare față de victimă sau masa patrimonială a victimei este diminuată tară însă a spori masa patrimonială a făptuitorului. Comportând acuzația adusă la latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 196 Cod penal, a constatat că în speță a avut loc diminuarea masei patrimoniale a victimelor, adică dobândirea de către Gula Petru a sumelor de 11 500 euro de la L. Boz, 13 500 dolari SUA de la Golobciuc și 330 000 lei de la V. Buzichevici, prin urmare, s-a constatat că bunurile părților

vătămate au trecut în posesia lui Gula Petru și în aceste condiții a sporit masa patrimonială a ultimului. În așa circumstanțe, apărarea consideră că în speță lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal;

- probele care au fost cercetate, declarațiile părților vătămate precum că i-au transmis lui Gula Petru sumele de 11 500 euro de la L. Boz, 13 500 dolari SUA de la Golobciuc și 330 000 lei de la V. Buzichevici, denotă că acțiunile lui Gula Petru nu puteau fi încadrate în prevederile art. 196 Cod penal din lipsa în acțiunile lui a laturii obiective. În circumstanțele date, consideră că instanța de judecată urma să pronunțe o sentință de achitare, deoarece fapta săvârșită de către Gula Petru nu constituie infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019, apelul a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, efectuând o cercetare amplă a probelor administrate în cauză, Colegiul conchide asupra temeiniciei și legalității concluziei judiciare a instanței de fond privind constatarea vinovăției inculpatului Gula Petru de comiterea infracțiunii înscrinate, cât și asupra calificării juste a acțiunilor inculpatului Gula Petru în baza art. 196 alin. (4) Cod Penal.

Instanța de apel a constatat examinarea multilaterală a cauzei penale în privința inculpatului Gula Petru de către instanța de fond, cu cercetarea obiectivă a probelor administrate pe caz, cu aprecierea corectă și la justa valoare a împrejurărilor și la justa valoare a împrejurărilor de fapt și a aspectelor de drept, ce în rezultat au dus la emiterea pe caz a unei soluții legale și întemeiate.

Prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și în baza art. 101 Cod de procedură penală a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În rezultatul cercetării obiective și multilaterale a probelor administrate în prezenta cauză în instanța de apel, dovedesc cu certitudine comiterea de către inculpatul Gula Petru a infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal - cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire.

Instanța de apel a reținut că vinovăția adusă inculpatului se confirmă prin declarațiile părților vătămate date în ședința instanței de fond, precum și documentele, procese-verbale ale acțiunilor procesuale.

Declarațiile depuse de către inculpatul Gula Petru, prin care nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate lui, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art. 101 Codul de procedură penală. Colegiul penal constată cu certitudine că, Gula Petru XXXXXXXXXX a comis infracțiunea imputată lui, și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art.196 alin.(4) Codul penal după semnele calificative: *cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă fapta nu constituie însușire.*

Este constatat cu certitudine că, inculpatul a luat suma de bani de la părțile vătămate (*prin împrumut* cum însuși afirmă inculpatul prin declarațiile depuse în instanța de fond). Transmiterea acestei sume a fost condiționată și de faptul înșelăciunii (făptuitorul a comunicat părții vătămate despre o circumstanță care era falsă - *având intenția să construiască un cartier locativ*) și abuzului de încredere (*fiind administrator la SRL „Naxin” – la o agenție de imobil și consulting și funcționează din 15.03.1994, folosindu-se în legătură cu acest fapt de încrederea și bunăvoința deosebită din partea întreprinzătorilor mun. Bălți*). Baniile transmiși nu au fost restituiți perioadă excesiv de lungă.

Analizând comportamentul inculpatului după primirea împrumutului, instanța de apel a reținut că, după primirea banilor, inculpatul avea un comportament de evitare a părții vătămate și de invocare a diferitor motive pentru a nu restitui suma de bani. Prin urmare, acest comportament, în cumul cu faptul înșelăciunii referitor la calitatea sa, în coraport cu construcția, indică că inculpatul avea intenția de a tărăgăna cât mai mult restituirea banilor.

Instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o evaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în

principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*).

Individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Instanța de apel a mai constatat că, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

5. Decizia instanței de apel din 20 februarie 2019, pronunțată integral la **20 martie 2019**, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului, la **28 martie 2019**, prin care, invocând temeiurile prevăzute de **art. 427 alin. (1) pct. 6), 8)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a sentinței și deciziei cu dispunerea achitării inculpatului Gula Petru din lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Gligor Vadim a menționat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul;

- hotărârile pronunțate de către prima instanță, trebuie să fie motivate atât în fapt cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită de a avea în vedere faptul că, nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali vagi reprezintă motiv de casare;

- motivele pe care se bazează instanțele judecătorești în deciziile sale nu pot fi limitate la parafrizarea temeiurilor prevăzute de Codul de procedură penală, fără a se explica cum se aplică aceasta în cauza concretă;

- motivarea trebuie să fie făcută în așa fel, încât să nu lase de înțeles persoanele lezate sau unui terț că judecătorul are certitudinea vinovăției celui aflat în cursul procesului;

- instanța de apel în decizia recurată nu a motivat respingerea motivelor apelantului sub aspectul prezenței laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.196 Cod penal, dar a parafrizat noțiunea de înșelăciune, abuz de încredere, obiect juridic, împrumut;

- acuzarea și instanțele de judecată au neglijat în totalmente prevederile art. 52 Cod penal, conform căruia se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă;

- în ipoteza infracțiunii prevăzută de art. 196 Cod penal, făptuitorul nu obține în posesie bunuri concrete ale victimei, deoarece, altfel ar nimeri sub incidența art. 190 Cod penal, el se eschivează în mod fraudulos să-i transmită victimei bunurile care i se cuvin ori se folosește de aceste bunuri în detrimentul victimei. Altfel spus, sub aspectul laturii obiective, distincția principală dintre infracțiunea specificată la art. 196 Cod penal și infracțiunea de escrocherie constă în mecanismul de cauzare a daunei materiale: în cazul escrocheriei masa patrimonială a victimei diminuată în aceeași proporție în care sporește masa patrimonială a făptuitorului, în cazul infracțiunii prevăzută de art.196 Cod penal, masa patrimonială a victimei nu sporește în proporții pe care o exprimă eschivarea făptuitorului de ași exercita obligațiile pecuniare față de victimă sau masa patrimonială a victimei este diminuată fără însă a spori masa patrimonială a făptuitorului;

- în speță lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.196 Cod penal, or, raportând acuzația adusă la latura obiectivă a infracțiunii prevăzute, a constatat că în speță a avut loc diminuarea masei patrimoniale a victimelor, adică dobândirea de către Gula Petru a sumelor de 11 500 euro

de la L. Boz, 13 500 dolari SUA de la Golobciuc și 330 000 lei de la V. Buzichevici, prin urmare, s-a constatat că bunurile părților vătămate au trecut în posesia lui Gula Petru și în aceste condiții a sporit masa patrimonială a ultimului. Anume asupra acestor circumstanțe instanțele de judecată nu s-a expus și nu au motivat respingerea motivelor și temeiurilor invocate de către apărare la finisarea urmăririi penale, în susținerile verbale și în apelul declarat;

- probele care au fost cercetate, declarațiile părților vătămate care au declarat că i-au transmis lui Gula Petru sumele de 11 500 euro de la L. Boz, 13 500 dolari SUA de la Golobciuc și 330 000 lei de la V. Buzichevici, invocă la faptul că acțiunile lui Gula Petru nu puteau fi încadrate în prevederile art. 196 Cod penal din lipsa în acțiunile lui a laturii obiective.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S. prin care a optat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol. În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Colegiul penal lărgit atestă că, recurentul - apărătorul inculpatului, invocă ca temeiuri de drept pentru casarea hotărârii contestate pct. 6), 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și invocat de către recurent este aplicabil atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a motivat întemeiat hotărârea judecătorească, fiind necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Colegiul penal lărgit respinge ca nefondate alegațiile recurentului în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul lărgit apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată și ilegală, din considerentul că nu a motivat respingerea motivelor apelantului sub aspectul prezenței laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, dar a parafrazat noțiunea de înșelăciune, abuz de încredere, obiect juridic, împrumutat.

Instanța de recurs menționează că, judecând cauza, instanța de apel a constatat cu certitudine că, inculpatul a luat suma de bani de la părțile vătămate (*prin împrumut* cum însuși afirmă inculpatul prin declarațiile depuse în instanța de fond). Transmiterea acestei sume a fost condiționată și de faptul înșelăciunii (făptuitorul a comunicat părții vătămate despre o circumstanță care era falsă, *având intenția să construiască un cartier locativ*) și abuzului de încredere (*fiind administrator la SRL „Naxin” - la o agenție de imobil și consulting care funcționează din 15.03.1994, folosindu-se în legătură cu acest fapt de încrederea și bunăvoință deosebită din partea întreprinzătorilor mun. Bălți*). Banii transmiși nu au fost restituiți perioadă excesiv de lungă, însoțită de promisiuni și ezități de a fi restituite la cererea părților vătămate.

Tot aici, urmează de menționat, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de achitare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat

corect de a menține sentința prin care inculpatul a fost condamnat pentru infracțiunea comisă, deoarece fapta acestuia întrunește elementele faptei prejudiciabile prevăzute de legea penală, imputate lui.

Prin urmare, contrar celor invocate de către recurent, Colegiul penal verificând suplimentar lucrările dosarului remarcă că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, a cercetat suplimentar materialele cauzei în ședința instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul verbal al ședinței de judecată, adoptând în consecință o soluție corectă de menținere a sentinței în partea stabilirii vinovăției inculpatului, pentru comiterea infracțiunii de cauzare de daune materiale în proporții deosebit de mari proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă fapta nu constituie însușire.

Instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului declarat.

În acest context, dat fiind faptul că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii menționate mai sus, atât instanța de apel, nu au avut temeiuri de a devia de la concluziile menționate în sentință în partea stabilirii vinovăției inculpatului la faptele prejudiciabile imputate lui. Respectiv, deoarece chestiunile invocate atât în apel, cât și recurs, au constituit obiect de analiză și în sentința adoptată de către prima instanță, iar potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărâri CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei*), din care motiv, Colegiul va respinge ca nefondate alegațiile apărătorului Gligor Vadim în numele inculpatului Gula Petru invocate în acest sens, precum că instanțele nu au motivat și nu a respins motivele și temeiurile invocate de către partea apărării.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că în cauza dată, nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de către recurent, deoarece instanțele ierarhic inferioare, verificând cele imputate inculpatului, au conchis corect că în speța dată au fost acumulate și prezentate instanței probe verosimile,

pertinente și concludente, ce demonstrează vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii de huliganism, precum a fost indicat în actul de învinuire.

În continuare, Colegiul lărgit reține că, avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Gula Petru, invocă incidența în prezenta speță, a temeiului de casare prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, temei care este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În argumentarea recursului declarat prin prisma temeiului de recurs nominalizat mai sus, în opinia apărătorului probele administrate în ședințele instanțelor de fond, invocă la faptul că acțiunile lui Gula Petru nu puteau fi încadrate în prevederile art. 196 Cod penal, din lipsa în acțiunile lui a laturii obiective.

Analizând circumstanțele și materialele cauzei, în raport cu argumentele expuse de apărătorul inculpatului prin prisma temeiului invocat pentru recurs, Colegiul consideră că, în prezenta speță criticile ultimului sânt neîntemeiate, deoarece instanțele de fond justificate au ajuns la concluzia că inculpatul Gula Petru se face vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, cu constatarea și reținerea stărilor de fapt, și de drept, în care sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor menționate.

Criticile apărătorului Gligor Vadim, precum că acuzarea precum și instanțele de fond au neglijat în totalitate prevederile art. 52 Cod penal, conform căruia se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă, în acest sens, sunt neîntemeiate, deoarece prima instanță a nominalizat cumulul de probe ce dovedește comiterea infracțiunii săvârșite de inculpat.

Colegiul lărgit reține că, instanțele de fond au examinat și reținut probele ce confirmă faptul că Gula Petru a săvârșit infracțiunea imputată, relevante fiind îndeosebi declarațiile părților vătămate date în ședința instanței de fond; plângerea din 03.1.2014 scrisă de Anatol Golobciuc (f.d.11, vol. I); plângerea din 10.12.2014 scrisă de Victor Buzichevici (f.d.35, vol. I); plângerea din 02.12.2014 scrisă de Ludmila Boz(f.d.58, vol. I); informație de la Banca Națională a Moldovei(f.d.134, vol. I); ordonanță de ridicare din 11.03.2015 (f.d.156, vol. I); ordonanță de ridicare din 13.03.2015 (f.d.156, vol. I); proces-verbal de ridicare din 13.03.2015 (f.d.221, vol. I); proces-verbal de confruntare din 18.08.2015(f.d.95-96, vol. II).

Astfel, instanțele ierarhic inferioare au avut suficiente motive pentru a concluziona despre vinovăția inculpatului Gula Petru în comiterea infracțiunii de cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire,

Deși, în prezenta cauză supusă judecării, au fost administrate un șir de probe indirecte în coraport cu cele directe, potrivit considerentelor teoretice și jurisprudenței, în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpatului, fapt incident și în prezenta speță.

De altfel, Colegiul lărgit reiterează că, indiscutabil, chestiunea cu privire la aprecierea probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, care este invocată la caz printre altele și de recurent, aceasta ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea ei este de competența instanțelor de fond.

Prin urmare, având în vedere și jurisprudența constantă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Generalizând cele enunțate, Colegiul penal lărgit, apreciază ca justificate concluziile instanțelor de fond, privind constatarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate lui Gula Petru, nefiind stabilite careva erori de drept, care a-r genera necesitatea intervenirii instanței de recurs în hotărârea atacată.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează, că în cauza dată criticile recurentului sub aspectul temeiurilor de casare, invocate în recursul ordinar declarat, sunt nefondate, fiind axate pe mențiuni de ordin general, ce poartă caracter de dezacord și în esență nu conțin o expunere concretă a temeiurilor prevăzute de art.427 CPP cu o motivare suficientă pentru a convinge instanța de recurs de a interveni în hotărârile atacate.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit concluzionează că recursul declarat în cauza este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Gula Petru XXXXXXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 05 martie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena